

Kultur & nöje

Kulturkrönika: Den gotländska sjöjungfrun

Text Karina Kampe **Publicerad** för 6 timmar sedan

KULTURKRÖNIKAN

av KARINA KAMPE

ROXYS KULTURKRÖNIKA 20241018: Djupt nere i det kalla, blå singelhavet levde en sjöjungfru med en längtan större än oceanerna. Hon var inte som de andra i undervattensriket. Hon ville mer. Medan de andra fiskarna njöt av livet bland korallrev och parningslekar, kunde hon inte släppa tanken på världen på andra sidan vågorna. På den karga ön hade hon sett en prins. Hans varma leende hade väckt något inom henne. En kärlek som sträckte sig över vattnets gränser, över alla skillnader mellan dem. Men hur skulle det kunna fungera?

Nätterna blev längre. Hon simmade vid ytan, blicken fäst mot horisonten där land och himmel möts. Hennes hjärta ropade och längtan växte till ett outhärdligt begär. Hon ville vandra bland stenarna, känna vinden i sitt hår och, viktigast av allt, vara vid hans sida. Bli del av hans värld.

Men priset var högt. Förtrollningen över ön krävde att hon gav upp sin röst och tryggheten i det hon visste. Det hem hon känt skulle vara långt borta. Rädslorna var stora, men kärleken större.

Precis som sjöjungfrun har många fastlänningar dragits till Gotland av en längtan. Vi invaderar stränder och hus om somrarna. Njuter av allt ön har att ge, men försvinner som ålar på väg mot Sargassohavet i slutet av augusti. Några hänger dock kvar. Offrar något, för att finna något nytt. Lite tystare än våra flyktiga kompisar vandrar vi på gatorna i Visby. Försöker passa in, men avslöjas så fort vi talar. Bara ordet, *Fastlänning*, visar att vi egentligen inte hör hit. Tre generationer har jag hört att det tar.

Sjöjungfruns val att ge upp sin röst speglar den känsla många av oss känner när vi lämnar fastlandet bakom oss. Vi blir främlingar i ett nytt land, där våra röster låter annorlunda än förr. Kärleken drar i många hjärtetrådar när man har familj på båda sidor havet. Precis som sjöjungfrun, står vi inför vårt eget val. Kommer vi finna vår plats här, eller försvinner vi som vågor mot klipporna? Som tonerna i en förlorad melodi. Borta ur den gotländska historien.

I dagarna släpps min låt *Kindred Soul* på streamingtjänsterna. Jag sjunger om längtan efter att hitta en besläktad själ, och hur jag – precis som sjöjungfrun söker efter en plats att kalla hem.

Bland raukarna längtar jag till stadens brus, och vid Stockholms ström letar min blick gärna efter havsfåglar som flyger ut mot havet. Var hör jag hemma? Vad händer om jag stannar? Om jag lämnar, hur förändras jag? Kanske är längtan en del av mig. Oändligen lika stark på båda sidor av havet.

VECKANS KULTURTIPS:

JAZZKLUBBEN I VISBY

på Donners Event

24 oktober kl. 18.00; bandet går på scen kl 20.00.

”En halsbrytande resa med bandet Violet Green”

Biljetter: www.kfroxy.se/biljetter

— — —

KRÖNIKÖR | Karina Kampe, artist och sångskrivare

KRÖNIKA | Varje fredag publicerar Horisont en kulturkrönika från kulturföreningen Roxy.

De åsikter som uttrycks är krönikörens egna.

— — —

Horisonts **dagliga nyhetsbrev** – helt **gratis!** [Registrera dig HÄR!](#)

Dela artikel